

DOSAR NR. /2005

ROMANIA
 TRIBUNALUL SIBIU
 SAECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
 CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1525/C

Ședința publică din 22.11.2005

PREȘEDINTE : - JUDECĂTOR

- GREFIER

Cu participarea procurorului din cadrul
 PARCHETULUI DE PE LANGĂ TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei comerciale formulată de reclamanta , împotriva pârâtelor DGFP Sibiu ș.a. pentru anulare proces verbal de control.

Părțile nu au fost citate .

Procedura completă.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 28.10.2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnate în încheierea din acea zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

T R I B U N A L U L

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 25 august 2005 reclamanta a chemat în judecată pe pârâtele DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV și MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – Agenția Națională de Administrare Fiscală București - prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu solicitând ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea procesului verbal de control nr. încheiat la data de 24.05.2005 de Direcția Regională Vamală Brașov și a deciziei nr. 47 din 14 iulie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu și pe cale de consecință, exonerarea de la plata sumei de RON.

S-a solicitat totodată a se dispune restituirea sumei de RON achitată în baza procesului verbal de control.

S-au solicitat și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat în esență că a importat în baza DVI nr. din 26 mai 2000, utilaje specifice de morărit pentru care autoritatea vamală a apreciat că sunt scutite de taxe vamale în baza art. 22 din Lg. 133/1999.

La controlul vamal concretizat prin procesul verbal atacat, menținut prin decizia nr. 47 din 14 iulie 2005, autoritatea vamală a apreciat că în mod eronat s-a beneficiat de scutiurile prevăzute de art. 22, astfel că a stabilit o datorie vamală în sumă de . . . RON reprezentând taxe vamale, TVA, dobânzi și penalități de întârziere. S-a invocat faptul că procesul verbal și decizia emisă de organul administrativ jurisdicțional sunt nelegale și netemeinice.

În drept s-au invocat prev. Lg. 133/1999, Lg. 141/1997 privind Codul Vamal al României, HG 626/1997, OG 92/2003 și Lg. 554/2004.

Prin întâmpinare, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE a județului Sibiu a solicitat respingerea acțiunii întrucât la data efectuării importurilor, 26 mai 2000, art. 22 din Lg. 133/1999 era abrogat de la data intrării în vigoare OUG 215 din 30 decembrie 1999, respectiv de la 1.01.2000 până la data de 30.12.2000 potrivit OUG 297 din 30.12.2000.

În drept s-au invocat prev. OUG 215/1999, art. 37 și urm. din OUG 17/2000, OUG 297/2000, art. 60 și următoarele din Lg. 24/2000, art. 8 (3) din Lg. 76/2000, OG 92/2003 republicată, art. 61, 141 și urm. din Lg. 141/1997.

Direcția Regională Vamală Brașov a solicitat prin întâmpinare respingerea acțiunii întrucât potrivit art. 62 al. 2 din Lg. 24/2000 nu se poate susține că prin art. 8 din Lg. 76/2000 ar fi fost abrogată norma de abrogare, a art. 22 din Lg. 133/1999 astfel că acest articol ar fi reintrat în vigoare, prin aceasta încălcându-se prev. art. 15 al. 1 din Lg. 24/2000. În ceea ce privește controlul vamal, ulterior s-a invocat faptul că textul art. 40 din HG 626/1997 și art. 40 din HG 1114/2001, instituie dreptul autorității vamale de a efectua controlul ulterior asupra operațiunilor vamale derulate.

Examinând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține în fapt următoarele:

Din conținutul procesului verbal de control încheiat la data de 24.05.2005 se reține că autoritatea vamală a recalculat taxele vamale și TVA-ul aferent pentru importul de utilaje specifice activității de morărit conform DVI nr. /26.05.2000 și . . . din 1.08.2001 pentru care reclamanta a beneficiat de facilitățile prev. de art. 22 din Lg. 133/1999 și OUG 215/1999.

Urmare a controlului vamal ulterior s-a apreciat că reclamanta a beneficiat în mod eronat de facilități vamale și fiscale și ca urmare a stabilit în sarcina acesteia obligația de plată la bugetul de stat a sumei de . . . lei RON reprezentând: . . . lei RON - taxe vamale, . . . lei RON - TVA, . . . lei RON - dobânzi aferente și . . . lei RON - penalități aferente .

Organul de control vamal a apreciat că reclamanta nu putea beneficia de facilități vamale pentru importul realizat la 26 mai 2000 și respectiv 1.08.2001 întrucât disp. art. 22 din Lg. 133/1999 nu au fost reintroduse prin Lg. 76/2000 pentru că în această situație s-au încălcat prev. art. 15 al. 1 din Lg. 24/2000 având în vedere disp. art. 21 ind. 1 din Lg. 133/1999 astfel cum au fost introduse prin OUG nr. 297/2000.

Împotriva procesului verbal de control, reclamanta a formulat contestație care prin decizia nr. 61 din 24 mai 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu a fost respinsă.

Pentru a pronunța această decizie organul de control jurisdicțional a reținut că actul de control este legal având la bază o interpretare și aplicare corectă a art. II din OUG 215/30.12.1999 prin modificarea și necompletarea unor reglementări referitoare la TVA și art. 37 din OUG 17/15 martie 2000 care specifică că art. 22 din Lg. 133/1999 se abrogă.

S-a arătat totodată că actul normativ care cronologic repune în aplicabilitate art. 22 din Lg. 133/1999 este OUG 297/30.12.2000 și nu art. 8 din Lg. 76/5.05.2000 privind bugetul de stat pe anul 2000 întrucât nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial.

Examinând decizia atacată prin prisma criticilor formulate și a actelor dosarului, tribunalul constată că acțiunea este fondată.

La data efectuării importurilor era în vigoare art. 22 din Lg. 133/1999, lege specială adoptată de puterea legiuitoare pentru stimularea investițiilor.

Susținerea autorității vamale și a organului administrativ jurisdicțional privind obligația de plată a taxelor vamale și fiscale, motivat de faptul că facilitățile acordate prin acest act normativ au fost abrogate prin dispozițiile art. II din OUG nr. 215/1999, intrată în vigoare la 1 ianuarie 2000 și art. 38 din OUG nr. 17/2000, intrată în vigoare la 15.03.2000, nu poate fi primită.

Este adevărat că potrivit normelor de tehnică legislativă, abrogarea unui text dintr-o lege sau ordonanță, semnifică ieșirea lui din vigoare. Actul abrogat încetează să mai producă efecte.

Dispoziția cuprinsă în art. 37 din OUG nr. 17/2000 enumeră actele normative abrogate printre care se menționează și art. 22 din Lg. 133/1999.

Legea 76/2000, publicată în MO al României nr. 195 din 5 mai 2000 care prin art. 8 al. 3 modifică art. 37 din OUG nr. 17/2000 nu poate fi interpretată ca o abrogare a abrogării.

Întrucât art. 8 al. 3 din Lg. 76/2000 exclude dintre abrogările de acte normative pe cele reglementate de art. 22 și 25 din Lg. 133/1999, suntem în situația prorogării termenului de aplicare a art. 37 din OUG nr. 17/2000 cu privire la acele două texte până la data reintroducerii acestor facilități prin art. 21 ind. 1 din OUG nr. 297/2000, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile art. 15 al. 1 din Lg. 24/2000.

Așa fiind, întrucât de la data intrării în vigoare a Legii nr. 76/2000 facilitățile privind scutirea de taxe vamale "pentru mașinile (.....) care se importă de întreprinderile mici și mijlocii în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii" prevăzute de art. 22 din Lg. 133/1999, au fost în vigoare, organul de control vamal a făcut o greșită interpretare și aplicare a actelor normative invocate privind destinatarul normei juridice de drepturile acordate prin lege.

În activitatea de aplicare și interpretare a normelor de drept fiscal, întrucât administrația fiscală și contribuabilul sunt în permanență în anumite raporturi (de la declarațiile de impozit vamal, etc și până la contenciosul fiscal), ambele părți trebuie să fie de bună credință.

Buna credință a contribuabilului, în materia aplicării legii fiscale, implică o obligație de loialitate în ceea ce privește declararea materiei impozabile, precum și o obligație de coerență în privința administrării (gestiunii) bunurilor sale. În materia interpretării, buna credință a contribuabilului trebuie să se manifeste față de interpretarea de către organul fiscal a unei norme legale printr-un act administrativ, fie cu aplicabilitate generală, fie la un caz particular.

Încrederea contribuabilului în interpretarea dată de autoritatea fiscală unui text legal, are drept consecință protejarea sa împotriva modificării "doctrinei administrative".

Or, în cauză, prin adresa nr. 21029 din 9 mai 2005 DIRECȚIA GENERALĂ VAMALĂ a comunicat Direcțiilor Regionale Vamale, faptul că începând cu data intrării în vigoare a Lg. 76/5 mai 2000 se reintroduc facilitățile prev. de art. 22 și 25 din Lg. 133/1999.

Astfel, apărarea reclamantei, contribuabil de bună credință, împotriva modificării survenite în interpretarea dată de autoritatea vamală textelor legale, aplicabile în speță, apare ca justificată în raport cu poziția exprimată prin interpretarea dată prin adresa mai sus indicată și reconfirmat prin adresa nr. 31.171/15.06.2005.

Controlul vamal ulterior, instituit prin disp. art. 61 C.vamal, după acordarea liberului de vamă la import, nu poate avea obiect decât verificarea cuantumului taxelor vamale în cazul unor erori cu privire la încadrarea tarifară sau furnizării de către importatori de date vamale cu privire la mărfurile și documentele prezentate și nu reconsiderarea propriei interpretări cu privire la acordarea facilităților vamale.

Așa fiind, pentru motivele arătate, tribunalul văzând prev. Legii 554/2004 urmează a dispune anularea deciziei nr. 61 din 24.05.2005 emisă de DGFP Sibiu și a procesului verbal de control nr. 47 din 14 iulie 2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamanta [] cu [] împotriva pârâților **DIRECȚIA REGIONALA VAMALĂ Brașov**, str. Hărmanului nr. 50 și **AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ**, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17 sector 1 București prin Direcția Generală a Finanțelor Publice, cu sediul în Sibiu Cal. Dumbrăvii, nr. 28 - 32 și în consecință:

Dispune anularea deciziei nr. 47 din 14 iulie 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu și a procesului verbal de control nr. [] din 24 mai 2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov privind plata către bugetul de stat a sumei de [] RON reprezentând taxe vamale, TVA, dobânzi și penalități aferente.

Dispune restituirea sumei de reclamantei, cu dobânda legală datorată până la data restituirii sumei.

Obligă pe pârâte la plata sumei de cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 22.11.2005.

PREȘEDINTE

.....

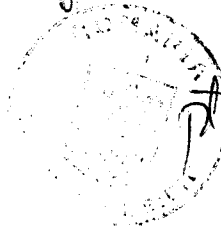
GREFIER

.....

.....

Ex. 4

.....

.....